

[J. P. Nielsen.]

den? Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere:

„Flere Hundrede Landmænd fra hele Nordslesvig, samlet til Møde i Rødekro Lørdag den 14. Marts efter Indbydelse af de fire unge sønderjydske Landmænd, vedtog enstemmigt følgende Resolution: 1) Øjeblikkelig Standsning af alle Tvangsforanstaltninger og Moratorium med Hensyn til Betaling af Prioriteter. 2) Valutaregulering, som erstatter Tabet ved Kronestigningen.“

Ja, saa langt er man kommet, hvad det næste paa Programmet bliver, ved jeg ikke, men der kommer sikkert mere, for der tilføjes i Referatet:

„Til sidst samlede der sig et Par Hundrede Deltagere til et national-socialt Foredrag af Dr. Clausen, Bovrup.“ Vi har nemlig haft Lemboke paa Besøgene dernede, alt hvad der saadan er af ultraradikalt kan altid finde ned til os, og da det ikke gik heroppe med National-Socialismen, fik vi Lemboke ned hos os; samtidig fik vi et Par tyske Kommuniste fra den anden Side — saa der er altid Liv og Bevægelse dernede; Lemboke fangede een Tilhænger, og det var Dr. Clausen fra Bovrup, som blev National-Socialist, og da Landmændene havde vedtaget den nævnte Resolution, belærte han dem om National-Socialismens Velsignelser i et større Foredrag.

Jeg vil da rejse det Spørgsmaal: Hvad er det, der skal laves Gældsordning om i Sønderjylland? Sagen er jo den, at de sidste Hypoteker i Landejendommene har Laanekassen og „Landeværnet“, og jeg kan da ikke tænke mig, at nogen skulde mene, at Staten nu skal give Penge ud til en Akkordordning, det vil sige en Akkord med sig selv, med de Penge, Staten allerede har sat i Ejendommene. Jeg kan heller ikke tænke mig, at de Folk, som allerede har faaet Laan, helt op til 10 000 Kr. i den sønderjydske Laanekasse, igen skal kunne faa Laan gennem de nye Midler, der stilles til Raadighed, og jeg kan heller ikke tænke mig, at den 1¼ Mill. Kr., som altsaa vil tilfalde Sønderjylland efter denne Ordning, skal bruges til at betale Renter, dels af Udlaan fra Sønderjyllands Kreditforening, som Staten ganske vist har garanteret for, og dels af de Millioner, som Staten har udlaant i 2den Prioritet i Sønderjylland. Jeg tror, det er her, det brænder. Naar vi tager lidt alvorligere paa Situationen dernede denne Gang end tidligere, er det, fordi de Folk, som denne Gang

staar bagved, og som har sat hele Bevægelsen i Gang, sidder inde med et stort økonomisk Ansvar og derfor efter min Mening ikke kan forsvare deres Handlemaade. Jeg tænker her først og fremmest paa Hr. Direktør Callø fra Sønderjyllands Kreditforening, der har ført Bevægelsen med de 4 Landmænd. Men saaledes gaar det jo gerne; man sætter ofte en Bevægelse i Gang, og saa vokser den en over Hovedet, saa man ikke kan styre den.

Ærede Medlemmer af dette Ting og rimeligvis ogsaa af det andet Ting har faaet tilsendt en Pjece af Direktør Callø, og straks i Indledningen til denne Pjece siger han følgende, som jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa oplæse:

„Talrige Landmænd i Sønderjylland er saaledes stillet, at de under de nuværende vanskelige Forhold for Landbruget ikke kan holde Stillingen, og hvis der ikke sker noget uforudset, vil der blive mange Tvangsauktioner til Foraaet.“

Nu spørger jeg: Hvor kommer disse Tvangsauktioner fra, som Direktør Callø stiller i Udsigt? „Landeværnet“ har erklæret, at det ikke agter at gaa aggressivt til Værks, men vil lade sine Laan hvile, indtil det ser, hvad Udgangen af Landbrugskrisen bliver, og der er sendt Ordre ud fra Bestyrelsen for Sønderjydske Laanekasse med Finansministerens Tilladelse, at Sagførerene skal indstille Inkassationerne; alle Laansøgernes Forhold skal undersøges; de, der ikke kan betale, skal have Henstand baade med Renter og Afdrag foreløbig i et Aar. Tilbage bliver kun første og anden Prioritet, nemlig Sønderjyllands Kreditforening med første Prioritet og Hypoteklaanefonden med anden Prioritet. Hvor kommer da Tvangsauktionerne fra? Ja, det skal jeg sige. Sønderjyllands Kreditforening har givet alt for lang Henstand med Renter, et Forhold, der er kritiseret af de andre, efterstaaende Hypotekejere. Thi Sagen er, at hver Gang en Ejendom er kommet til Udlæg eller Tvangsauktion, har der været saa store Restancer til Kreditforeningen ogsaa, at Hypoteklaanefonden og Tredieprioriterne ganske er blevet slugt dels af Renterestancerne, dels af ikke-betalt Skat, kort sagt, alle de Udgifter, der løber paa. Det er et Forhold, der er kritiseret Gang paa Gang. Naar Tvangsauktionerne kommer, er det, fordi Kreditforeningerne allerede paa nærværende Tidspunkt har forpasset den Tid, i hvilken Kreditforeningen har Prioritet for sine Renter, og derfor er Sønderjyllands Kreditforening nødsaget til at skride ind,